

Χρόνια ριγμένα στο σταθμό
χρόνια χαμένα φως μου
τραγούδια φτιάχναν το καϊμό
με τη φωνή του κόσμου.

Ξανά κι όλο Ξανά σου τραγουδώ
χίλια τραγούδια βρε ζωή χαλάλι σου
έμαθα πάντα πιραμένος να γυρνώ
μέσα στους δρόμους και να γίνομαι ντελάλι σου.

Χρόνια με δίχως τελειωμό
φτιάχνα τα όνειρα μου
σ' αντάμωσα μ' αντάμωσες
άνοιξα τα φτερά μου

Ξανά κι όλο Ξανά σου τραγουδώ
χίλια τραγούδια βρε ζωή χαλάλι σου
έμαθα πάντα πιραμένος να γυρνώ
μέσα στους δρόμους και να γίνομαι ντελάλι σου.

ΕΛΑ ΤΗΣ ΤΡΕΛΗΣ

Απόψε που σβήνει το φως
και είμαστε πια γεγονός
απόψε ξεχνάς τη ρουτίνα
και σπας της ζωής τη βιτρίνα.

Δίχως εισιτήριο επιστροφής
έλα και θα γίνει της τρελής.

Η ευθύνη η δική μου μωρό μου
εγώ είμαι ο δραπέτης του νόμου.

Έλα της τρελής αν θες να γίνει
και αναλαμβάνω τη ευθύνη.

Απόψε η νύχτα γελά
φεγγάρι και ακρογιαλιά
μας πάει η ζωή σαν το κύμα
και μεις απ' την τρέλα ένα βήμα.

ΔΕΝ ΚΛΑΙΩ ΓΙ' ΑΥΤΑ

Σε βρήκα για μια νύχτα μόνη
και πότε θα σε ξαναβρώ
η θύμησή σου με σταυρώνει
σ' ένα κατάφωτο σταυρό.

Δεν κλαίω γι' αυτά που μούχεις πάρει
γι' αυτά που μούχεις αρνηθεί
μούχεις χαρίσει ένα φεγγάρι
γαλάζιο ανείπωτο βαθύ
Δεν κλαίω γι' αυτά που μούχεις πάρει.

Στη τρυφερή σου την παλάμη
κουρνιάζου τα χρυσά πουλιά
ποιαν αμαρτία νάχω κάμει
και μούχουν λείψει τα φιλιά.

Άϊντε και φύγαμε

Άϊντε και φύγαμε σ' άγνωστα μέρη
κανείς μας δεν ξέρει που πάμε παιδιά
και δε ρωτάμε που βγαίνει ο ήλιος
ποτέ δε ρωτάμε ποιο δρόμο τραβά. |

Ρεφραίν

Λα, λα, λα, λα, λα, λα, λα, λα, λα, λα, λα
Λα, λα, λα, λα, λα, λα, λα, λα, λα, λα
άϊντε και φύγαμε σ' άγνωστα μέρη
άϊντε και φύγαμε πάμε παιδιά.

Κάθε ξημέρωμα που ξεκινάμε
το αγαπάμε και μας αγαπά
δεν μας τρομάζουνε τα ^{πρωτο}πρωτοβρόχια
μέσα στο πρόγραμμα είναι κι' αυτά. |

Ρεφραίν (το ίδιο)

Ένας στην πρύμνη άλλος στην πλώρη
και το καράβι μας πάει μπροστά
δεν έχει ναύτες και καπετάνιο
και δεν γυρεύει να πιάσει στεριά. |

Ρεφραίν (το ίδιο)

Όταν η νύχτα τα δίκτυα απλώνει
Όλη η παρέα μας μια αγκαλιά
δεν έχουμε όνειρα λύπες κι' ελπίδες
ζούμε υπάρχουμε σαν τα πουλιά. |

Ρεφραίν (το ίδιο)

Άϊντε και φύγαμε

Άϊντε και φύγαμε σ' άγνωστα μέρη
 κανείς μας δεν ξέρει που πάμε παιδιά
 και δε ρωτάμε που βγαίνει ο ήλιος
 ποτέ δε ρωτάμε ποιο δρόμο τραβά. |

Ρεφραίν

Λα, λα, λα, λα, λα, λα, λα, λα, λα, λα, λα
 Λα, λα, λα, λα, λα, λα, λα, λα, λα, λα
 άϊντε και φύγαμε σ' άγνωστα μέρη
 άϊντε και φύγαμε πάμε παιδιά.

Κάθε ξημέρωμα που ξεκινάμε
 το αγαπάμε και μας αγαπά
 δεν μας τρομάζουνε τα ^{πρωτο}πρωτοβρόχια
 μέσα στο πρόγραμμα είναι κι' αυτά. |

Ρεφραίν (το ίδιο)

Ένας στην πρύμνη άλλος στην πλώρη
 και το καράβι μας πάει μπροστά
 δεν έχει ναύτες και καπετάνιο
 και δεν γυρεύει να πιάσει στεριά. |

Ρεφραίν (το ίδιο)

Όταν η νύχτα τα δίκτυα απλώνει
 Όλη η παρέα μας μια αγκαλιά
 δεν έχουμε όνειρα λύπες κι' ελπίδες
 ζούμε υπάρχουμε σαν τα πουλιά. |

Ρεφραίν (το ίδιο)

Σ' ΑΓΑΠΩ

Σε λίγο ξημερώνει μα κοιμήσου εσύ
μεθάει αγάπη, αγάπη μου σαν το παλιό κρασί
Το ζεστό τραγούδι η ανάσα σου
κι' αυτή η τρικυμία μέσα στα μάτια σου.

Σ' αγαπώ σαν το γέλιο του Μάη
σ' αγαπώ
σ' αγαπώ σαν παλιά αμαρτία σε θέλω.

Σε λίγο ξημερώνει μα κοιμήσου εσύ
μεθάει αγάπη, αγάπη μου σαν το παλιό κρασί
στους δρόμους του κορμιού σου που ξενύχτησα
στους δρόμους του κορμιού σου που ξεψύχησα.

Το πρώτο
~~και~~

ΟΠΟΥ ΚΑΙ ΝΑ ΠΑΣ

θέλεις να φύγεις και ν' αλλάξεις τη ζωή σου
δεν τον αντέχεις το δικό μου το σταυρό
μα είν' αυτή η πίκρα στη φωνή σου
κι ο κόμπος που σου πνίγει το λαιμό.

Όπου και να πας να το θυμάσαι
μ' αγαπάς πολύ και να φοβάσαι
πως θα ξαναρθείς στην αγκαλιά μου
να σε φυλακίσω παναγιά μου
Όπου και να .....
.....
να σε τυρανίσω παναγιά μου.

θέλεις να φύγεις και ν' αλλάξεις τ' όνομα σου
και τη ζωή μας να τη ρίξεις στο γιγαλό
μα είν' αυτό το δάκρυ στη ματιά σου
νεράκι απ' τα μάτια σου αλμυρό.

ΣΑΝ ΤΡΕΝΑ

2 φορές
σταμα
no 1/2

Σαν τρένα ξειινάνε
τα όνειρα που ήτανε δεμμένα στο σταθμό
φαντάροι που γυρνάνε στα μέτωπα
και έχουνε αντί όνομα αριθμό.

Κράτησε κι αυτό το δάκρυ
βάλτο συντροφιά στο στεναγμό
κράτησε κι αυτό το δάκρυ
μη στερεύεις άλλο το καϋμό.

Σ' αυτό το τρένο βάλαν
ποιός ξέρει ποιος να το κάνε και σένανε μαζί
μεσ' το βαγόνι πάνε τα όνειρα παρέα
με μια καρδιά χρυσή.